

कानु m. Zahn TRIK. 2, 8, 29. कालु WILSON und ÇKDr. nach ders. Aut. — Vgl. कानव्य.

कानुक adj. = धातुक ÇKDr.

कान्ति UNĀDIS. 4, 159. n. = मरण UGĀVAL. — Vgl. कान्त्र.

कान्दण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 4.

कान्यन (vom caus. von 2. क्) n. das Vermindern SUÇA. 2, 221, 18.

कापत्री f. ein best. Wasservogel HĀ. 84.

काफिका f. das Gähnen HĀ. 139.

कामिग्राम m. N. pr. eines Dorfes RIĀĀ-TAR. 8, 679.

कायक (von 2. क्) adj. fahren lassend, aufgebend: पूर्वोपचित^० MBH. 14, 538.

कायति m. N. pr. eines Mannes SAṆSK. K. 184, b, 1.

कायर्त्न 1) m. n. Jahr P. 3, 1, 148 (parox., = त्रिकृति भावान् Comm.). Vop. 26, 40 (= भावं त्रकृति). AK. 1, 1, 2, 20. 3, 4, 18, 111. H. 159. an. 3, 437. MED. n. 158. HALĀJ. 1, 116. 5, 15. AV. 8, 2, 21. Spr. (II) 3509. 7384. Verz. d. Oxf. H. 121, b, No. 213, ÇI. 4. RIĀĀ-TAR. 6, 114. BUĀG. P. 2, 1, 12. 6, 19, 20. माससर्वयनकायनम् BRAHMA-P. in LA. (III) 54, 11. am Ende eines adj. comp. (f. ई P. 4, 1, 27. Vop. 4, 14): पञ्च^० BUĀG. P. 1, 6, 8. 3, 2, 2. 7, 5, 36. सप्तति^० VARĀH. BRH. S. 69, 28. शत^० AV. 8, 2, 8. 7, 22. nach PAT. zu P. 4, 1, 27 f. ऋ, wenn nicht das Lebensalter gemeint ist, z. B. दिक्कायना शाला; in dieser Verbindung soll auch न nicht in ण übergehen. — 2) m. eine Art rothen Reises P. 3, 1, 148 (= त्रकृत्युदकम् Comm.). Vop. 26, 40 (= ऋन्नु त्रकृति). AK. 3, 4, 18, 111. H. an. MED. ÇAT. BR. 5, 3, 2, 6. KĪTĪ. 15, 5. KĪTĪ. ÇA. 15, 4, 10. VIĀGH. 1, 6, 5. — 3) m. Strahl, Flamme AK. H. an. MED. — 4) f. ई Jahr AV. 12, 1, 36. die Stelle ist verdorben. — 5) adj. (f. ई) auf das Jahr bezüglich, jährlich, jährlich AV. 3, 10, 9. 6, 14, 3. 11, 6, 17. Krankheit 19, 39, 10. — Vgl. ऋय^०, एक^० (adj. auch MBH. 3, 18026), त्रि^० (auch JĀĀN. 3, 271. MBH. 4, 512. 7, 1546), द्वि^०, पृष्ठ^०, षष्टि^०.

कायनक m. = कायन 2) SUÇA. 1, 80, 12. 195, 7.

कायनरत्न n. Titel eines Werkes Ind. St. 2, 245.

कायनसिन्धु desgl. ebend. 252. 272.

कायनसुन्दर desgl. ebend. 252.

कायनोत्तम desgl. ebend.

कायस् 1. विक्रायस्, सर्व^०.

कायि ein Ausruf der Sāman-Sänger: कायि कायि ऊवा कायि (कायि ed. Bomb.) ऊवा कायि (कायि ed. Bomb.) तथासकृत् । गायति त्वां सुरभेष्ट सामगा ब्रह्मवादिनः ॥ MBH. 12, 10399. कार Lit. 6, 12, 12. Schol. zu PAṆĀY. BR. 7, 3, 24.

कार (von कार), कारति einer Perlenschnur gleichen DURĀS. 67, 16.

कार (von 1. क्) 1) adj. am Ende eines comp. (f. ई) tragend, herbeischaffend; forttragend; entwendend: तीर^० MĀK. P. 51, 35. für sich nehmend, erhebend: कर्^० Abgaben Spr. (II) 6580. selbständig so v. a. hinreißend, entzückend BUĀG. P. 10, 7, 2. oder auch nach dem Comm. auf Hari bezüglich, H. betreffend. — 2) m. a) Divisor COLEBR. Alg. 10. Journ. of the Am. Or. S. 6, 558. — b) eine prosodisch lange Silbe COLEBR. Misc. Ess. 2, 151. — c) Perlenschnur, — schmuck (am Ende eines adj. comp. f. ऋ) AK. 2, 6, 2, 4. 6. 3, 4, 6, 31. 14, 82. H. 658. 661. an. 2,

472. MED. r. 101. HALĀJ. 2, 409. 5, 5. MBH. 1, 7021. 7023. 2, 2056. 3, 1824. कारलकारयोग्यौ ते स्तनौ 4, 392. 5, 4223. 6, 3967. 8, 4918. 13, 765. HARIV. 3970. 4371. R. 2, 32, 7. 3, 58, 86. 4, 44, 90. 5, 13, 34. 6, 112, 91. MEGH. 68. Rr. 1, 4. 6. 2, 18. 3, 20. RAGH. 5, 52. 6, 16. KUMĀRAS. 5, 8. GĪT. 7, 14. Spr. (II) 844. 1316. 1787. 1910. 2147. 3885. 6173. 7247. 7385. fg. VARĀH. BRH. S. 4, 31. 11, 10. 43, 32. KHANDOM. 112. KATUĀS. 18, 17. 26, 232. 28, 124. 136. fg. 33, 211. PRAB. 81, 16. 95, 1. SĀH. D. 42, 21. RIĀĀ-TAR. 3, 414. 4, 69. 5, 13. 256. 358. 379. MĀK. P. 23, 102. BUĀG. P. 1, 16, 16. 3, 8, 28. 15, 41. 23, 19. 32. 28, 15. 25. 4, 9, 38. 10, 19. 15, 16. 24, 48. PAṆĀR. 1, 7, 49. 11, 34. PAṆĀT. 52, 22. मौक्तिक^० KĀURAP. 16. रत्न^० Verz. d. Oxf. H. 258, b, 2. नाग^० PAṆĀR. 1, 11, 21. — d) ein Perlenschmuck von 108 Schnüren VARĀH. BRH. S. 81, 32. H. 659. aus 64 Schnüren 661, Schol. Zahl unbestimmt HALĀJ. 2, 407. — e) nom. act. a) Raub: सर्वस्व^० M. 9, 242. परस्व^० MBH. 3, 17447. राश्य^० KATHĀS. 30, 37. — β) Wegnahme, Entfernung: भारकाराय भूमि: BUĀG. P. 10, 63, 27. — γ) Kampf H. an. MED. — 3) f. ऋ nom. act. P. 3, 3, 104. Vop. 26, 191. — 4) f. ई a) Perle ÇANDAR. im ÇKDr. — b) ein best. Metrum: 4 Mal — — — COLEBR. Misc. Ess. 2, 158 (V, 2). — Vgl. ऋय^०, ऋय^०, ऋय^० (KUMĀRAS. 7, 91). ऋय^०, उद^०, उदक^०, काल^० (Zeitgewinn KATHĀS. 31, 75. 77. 32, 10), कुरु^०, जल^०, दृति^०, नगर^०, प्राग्^०, प्रेत^०, फल^०, बलि^०, भाग^०, भार^०, मनोकारी, मुक्ता^० (auch PAṆĀT. 53, 1), मृत^०, राज^०, रिक्थ^०, लेख^०, संदेश^०, समिद्धार, सर्व^०, सर्वसत्त्वोद्धारो, स्वयंकारकरी und स्वयंकारी.

कारक (wie oben) 1) adj. am Ende eines comp. (f. कारिका) tragend, herbeischaffend; forttragend; entwendend, raubend: ऋय^० M. 11, 51. लवण^० JĀĀN. 3, 215. ऋय^० MÜLLER, SL. 409. कुरुकारिका N. einer bösen Fee MĀK. P. 51, 42. auf sich nehmend: सर्वलोकस्य समयमलकारकः Spr. (II) 568. hinreißend, entzückend: गोपीनयन^० PAṆĀR. 4, 8, 115. — 2) m. a) Dieb, Räuber H. an. 3, 110. MED. k. 171. — b) Spieler (कितव) diess. RIĀĀ-TAR. 5, 451. — c) Divisor Comm. zu ĀRJABH. 2, 27. — d) Perlenschnur PAṆĀT. 176, 8. — e) Trophis aspera ÇANDAR. im ÇKDr. — f) Prosa TRIK. 3, 3, 48. H. an. MED. — g) eine Art Kenntniss, = विज्ञानभेद H. an. MED. — 3) f. कारिका ein best. Metrum: 4 Mal — — — COLEBR. Misc. Ess. 2, 158 (IV, 2). — Vgl. कङ्कणकारिका, कुट^०, गन्ध^०, नक्र^०, पाद^०, प्राण^०, भय^०, माण्ड^०, मल^०, लेख^०, वाडव^०, वाचिक^०, व्यञ्जन^०, शासन^०, संदेश^०, संधि^०, स्मृति^०, स्वयं^०, कुरण^०.

कारण 1) adj. HEM. JOGAÇ. 2, 43 fehlerhaft für कारिण. — 2) f. कारणी nom. act. vom caus. von 1. क् P. 3, 3, 107, Schol.

कारफल n. ein Perlenschmuck von 5 Schnüren H. 660. क n. VARĀH. BRH. S. 81, 34.

कारभूषिक m. pl. N. pr. eines Volkes (mit Perlenschnüren sich schmückend) MĀK. P. 57, 37.

कारम् absol. von 1. क् vernichtend; wiederholt KUBUM. 24, 18. — Vgl. सर्व^०.

कारपिष्टि f. Perlenschnur HARIV. 8783. Rr. 2, 26. GĪT. 12, 15. KATHĀS. 75, 60. am Ende eines adj. comp. Rr. 1, 8. f. 3 KATHĀS. 39, 113. 3 SUÇA. 2, 486, 4.

कारपु N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 20.

कारलता f. 1) dass. MED. †. 25. KATHĀS. 39, 104. 107. 104, 99. — 2)